

GAZETA

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 869
Vineri 21 oct.
1966
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

COMUNICAT

În zilele de 12—14 octombrie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Plenara a dezbătut propunerile în legătură cu majorarea pensiilor și îmbunătățirea legislației cu privire la pensii. În cadrul discuțiilor au luat cuvântul tovarășii: Ion Mărcuș, Tudor Ionescu, Ion Cotoș, Gheorghe Vasilichi, Gheorghe Mihoc, Ion Ioniță, Augustin Alexa, Constantin Doncea, Simion Țaigăr, Anton Breitenhofer, Constantin Nistor, Vasile Vaida, Ion Cosma, Ștefan Voicu, Suzana Gădea și Manea Mănescu.

Plenara a adoptat în unanimitate Hotărârea cu privire la majorarea pensiilor, îmbunătățirea legislației pensiilor și instituirea pensiei suplimentare din contribuția salariaților. Plenara a hotărât ca proiectul de lege privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare din contribuția salariaților să fie publicat în presă și supus dezbaterii oamenilor muncii înainte de a fi prezentat Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

Plenara și-a exprimat convingerea că măsurile de majorare a pensiilor, precum și noua reglementare a pensionării în Republica Socialistă România — element însemnat al sistemului general de coexistență materială a celor ce muncesc — vor

duce la ridicarea nivelului de trai al pensionarilor și al familiilor acestora, vor constitui un important factor stimulator în producția bunurilor materiale și spirituale, asigurând salariaților perspectiva obținerii la pensionare a unor venituri corespunzătoare, pe măsura contribuției aduse la dezvoltarea și propășirea patriei noastre.

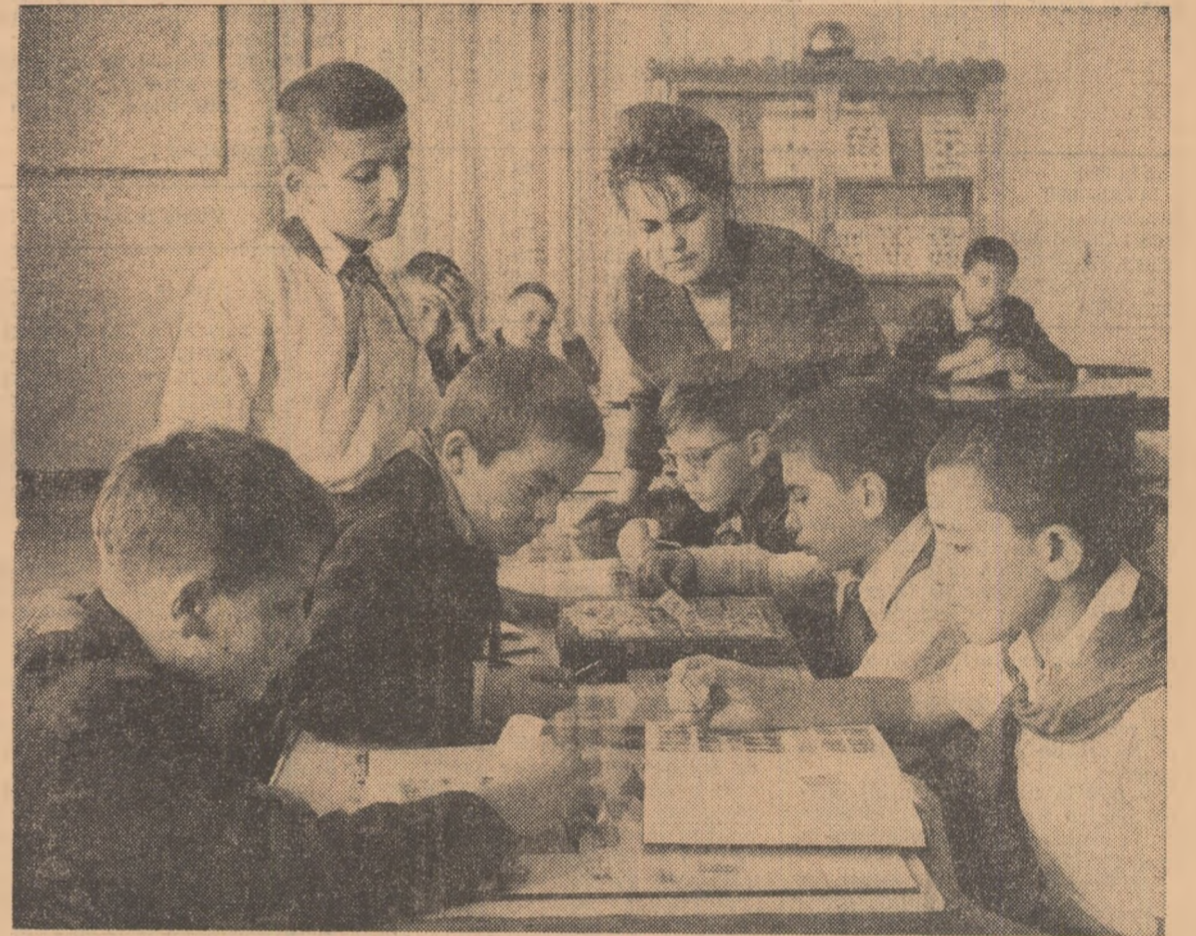
La al doilea punct din ordinea de zi, plenara a ascultat o informare asupra activității externe a Partidului Comunist Român și a guvernului Republicii Socialiste România și a aprobat în unanimitate această activitate, politica externă a partidului și statului, care corespunde pe deplin intereselor poporului român, cauzei socialismului și păcii. La baza politicii externe a partidului și statului nostru se află activitatea multilaterală îndreptată spre dezvoltarea prieteniei frățești și a colaborării cu țările socialiste, spre întărirea unității și coeziunii sistemului socialist mondial, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Plenara a dat o înaltă apreciere activității depuse de partid și guvern, schimbărilor de vizite și contactelor pe linie de partid și de stat în scopul dezvoltării relațiilor de colaborare economică, politică, cultural-științifică cu toate țările, indiferent de orânduirea socială, pe baza respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, precum și eforturilor

îndreptate spre asigurarea securității în Europa și în lume, în sprijinul luptei împotriva politicii agresive a imperialismului, pentru salvagardarea păcii.

Plenara a reafirmat solidaritatea deplină a poporului român cu lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru libertate, independență și reunificarea patriei sale, hotărârea de a-i acorda în continuare întregul său sprijin material și moral-politic până la victoria deplină împotriva agresorilor. Ea a subliniat, de asemenea, hotărârea partidului și statului nostru de a-și intensifica activitatea, alături de celelalte forțe iubitoare de pace din lume, pentru a determina încetarea definitivă și necondiționată a bombardamentelor americane împotriva R. D. Vietnam — stat liber, independent și suveran — pentru curmarea războiului agresiv dus de S.U.A. în Vietnam; poporul vietnamez să fie lăsat să hotărască singur, fără amestec străin, asupra destinelor patriei sale.

Plenara a hotărât alegerea tovarășului Vasile Vilcu ca membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. și trecerea tovarășului Ludovic Fazekas din rindurile supleanților în rindurile membrilor Comitetului Central.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvântul tovarășul Nicolae Căeșescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

Pionierii filatelisti în plină activitate.

Prind viață planurile muncii cu pionierii

Acum, la mai bine de o lună de la deschiderea anului școlar, cînd munca didactică a intrat din plin în angrenajul ei obișnuit, putem spune cu satisfacție că a pornit pe un făgaș bun și activitatea cu pionierii, reorganizată și înnoită conform principiilor formulate de plenara din aprilie a C.C. al P.C.R.

La începutul lui septembrie, cînd am întocmit planurile de activitate cu pionierii, am căutat să înscrim în ele acțiuni care să se desfășoare în forme interesante și atrăgătoare, să răspundă specificului vârstei pionieresti, romantismului ei, să satisfacă neștiută dorința de cunoaștere a copiilor, nevoia lor permanentă de mișcare, de recreere. Acum, planurile noastre au și început să prindă viață.

Ne-am inaugurat activitatea cu cîteva acțiuni care au atras un

număr mare de pionieri din toate școlile orașului. Așa au fost, de pildă, acțiunile prilejuite de centenarul Coșbuc: vizite la locurile din orașul nostru pe unde a poposit poetul și la expoziția documentară ce l-a fost închinată, simpoziune, concursuri de recitare și concursuri legate de cunoașterea operei lui. I-au atras mult pe pionieri scurtele excursii și vizitele organizate pentru ei în aceste zile luminoase și plăcute de toamnă. Aproape 600 de pionieri au fost, de exemplu, la Cisnădoara, o comună ascunsă între munți, care adăpostește zidurile unei cetăți medievale. Alte cîteva sute de pionieri au vizitat Rășinari, vestită prin frumusețea de mișcare, de recreere. Acum, planurile noastre au și început să prindă viață.

Ne-am inaugurat activitatea cu cîteva acțiuni care au atras un

pe covorul moale de frunze ruginii sau pe iarba pajistilor, se organizează jocuri, concursuri sportive, coruri. Duminica trecută, bunăoară, toată pădurea a răsunat de veselia pionierilor de la Școala generală nr. 9, care au participat aici, printre altele, la un joc de orientare turistică. La fel de plăcute au fost excursiile la G.A.S. Dealul Oanei și la punctul turistic Curmătura Strezii, sau vizitele la muzeul Bruckenthal și la monumentul lui Mihai Viteazul din orașul Sibiu, care au prilejuit înfrumusețirea momentelor de educație patriotică, adevărate lecții vii de istorie.

prof. ANA VINTILĂ
președinta Consiliului
Organizației pionierilor
din orașul Sibiu

(Continuare în pag. 3-a)

PROIECTUL DE LEGE privind acordarea pensiilor de asigurări sociale de stat și a pensiei suplimentare

În Republica Socialistă România oamenii muncii au dreptul la asigurarea materială în caz de bătrînețe sau în cazul pierderii capacității de muncă, drept garantat de Constituție.

Dezvoltarea permanentă și în ritm susținut a economiei naționale și pe această bază, sporirea an de an a venitului național, fac posibilă ridicarea continuă a bunăstării oamenilor muncii — scopul

fundamental al politicii Partidului Comunist Român.

Consecvențelor acestei politici, Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a hotărât și creșterea veniturilor tuturor pensionarilor, hotărâre care face necesară îmbunătățirea actualului sistem de pensionare.

Regimul de pensionare îmbunătățit va constitui unul din elementele

fundamentale ale sistemului general de coexistență materială, un factor stimulator în producția bunurilor materiale și spirituale ale societății noastre, asigurând angajaților perspectiva obținerii la pensionare a unor venituri corespunzătoare, pe măsura contribuției aduse la dezvoltarea și propășirea patriei.

În acest scop, Marea Adunare Națională hotărăște:

grupa a II-a.

(2) Vîrsta de pensionare se reduce numai cu ani întregi, fără a putea fi mai mică de 52 ani pentru bărbați și 50 ani pentru femei.

Art. 9. Vîrstele de pensionare, prevăzute la art. 7, alin. 2, art. 8 și art. 9, pentru femei, se reduc cu:

— un an pentru cele care au născut 4 copii și i-au crescut pînă la vîrsta de 10 ani;

— doi ani pentru cele care au născut 5 copii sau mai mulți și

(Continuare în pag. a II-a)

PENSII DE ASIGURĂRI SOCIALE DE STAT

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. Au drept la pensie de asigurări sociale de stat:

a) angajații;

b) cei care au devenit invalizi în timpul și din cauza îndeplinirii obligațiilor militare ori sarcinilor de stat sau obștești;

c) studenții și elevii deveniți invalizi în timpul și din cauza efectuării practicii profesionale;

d) urmașii celor prevăzuți mai sus.

Art. 2. Categoriile de pensii sînt:

a) pentru limita de vîrstă;

b) de invaliditate;

c) de urmași.

Art. 3. Pensionarii, precum și membrii lor de familie au drept la asistență medicală, medicamente, materiale sanitare, asistență socială, ajutoare și beneficii de alte drepturi, în conformitate cu normele legale în vigoare.

Art. 4. Fondurile necesare plății pensiilor, a ajutorului social și a celorlalte drepturi convenite pensionarilor și membrilor lor de familie se realizează din contribuțiile întreprinderilor, instituțiilor, altor organizații și ale persoanelor fizice, precum și din sumele alocate în acest scop din bugetul de stat, fără nici o reținere din salariu.

Art. 5. Pentru stabilirea cuantumului pensiei se iau în considerare după felul pensiei, următoarele elemente:

a) vechimea în muncă;

b) continuitatea în muncă;

TITLUL I

Grupa II de muncă, în care se încadrează locurile de muncă cu condiții grele sau vătămătoare;

Grupa III de muncă, în care se încadrează celelalte locuri de muncă.

(2) Stabilirea locurilor de muncă care se încadrează în grupele I și II de muncă se face pe baza criteriilor prevăzute prin Hotărârea a Consiliului de Miniștri.

(3) Pentru fiecare an efectiv lucrat în locurile de muncă încadrate în grupele I și II, se acordă următoarele sporuri de vechime în muncă:

a) 6 luni pentru cel care a lucrat în locurile de muncă din grupa I;

b) 3 luni pentru cel care a lucrat în locurile de muncă din grupa a II-a.

CAPITOLUL II

Pensia pentru limita de vîrstă

Art. 7. (1). — Pensia pentru limita de vîrstă se acordă la cererea angajatului sau a unității.

(2) Angajații care au lucrat în locuri de muncă încadrate în grupa a III-a au drept la pensie integrală pentru limita de vîrstă, după cum urmează:

a) bărbații, care au împlinit vîrsta de 62 ani și au cel puțin 25 ani vechime în muncă;

b) femeile, care au împlinit vîrsta de 57 ani și au cel puțin 20 ani vechime în muncă.

(3) Profesorii și conferențiarilor din învățămîntul superior, precum și lucrătorii cu funcții asimilate

acestora din cercetarea științifică, pot fi propuși la pensie de către unități numai după împlinirea vîrștelor de 65 ani, bărbații și 60 ani, femeile, iar la cerere la 62 ani bărbații și 57 ani femeile.

Art. 8. (1). Pentru angajații care au lucrat în locuri de muncă încadrate în grupele I și II și au vechimea în muncă prevăzută la art. 7 alin. 2, vîrsta de pensionare se reduce cu cîte:

— 6 luni pentru fiecare an efectiv lucrat în locurile de muncă din grupa I;

— 3 luni pentru fiecare an efectiv lucrat în locurile de muncă din

Ani senini la bătrînețe

La fel ca în toate familiile din țara noastră, hotărîrea partidului cu privire la noua lege a pensiilor a stîrnit un viu interes și în familia noastră. Și eu, și soția mea sîntem în vîrstă de aproape 30 de ani trăim și muncim în aceeași comună, în aceeași școală. Am fost martori la toate marile transformări ale satului și am participat din plin la ele. Avem în spate ani de muncă modestă, dar închinată unor nobile idealuri. Cum să nu fim bucurosi acum, cînd vedem că toată această strădanie a noastră va fi răsplătită așa cum se cuvine?

Soția mea care s-a pensionat de cîtra timp, se bucură de o majorare consistentă a pensiei. Eu mai am cîțiva ani pînă la pensionare. Societate normală ca și la vîrsta aceasta să continui să-mi perfecționez pregătirea. De cînd am trecut examenul pentru gradul II și pregătirea mea profesională mi se va opri aici. Am spus toate aceste lucruri pentru că am căștit cu atenție proiectul de lege și am reținut faptul că partidul și statul nostru prevăd pensii sporite pentru cei care desfășoară o îndelungată activitate în același loc de muncă, ca și pentru cei care au o calificare ridicată. Mă bucură mult, de asemenea, faptul că, după ce mi voi încheia activitatea, venitul meu va spori datorită pensiei suplimentare care se va institui prin contribuția de 2 la sută a salariaților.

După ani îndelungați de activitate, fiecare va primi răsplata bine meritată a unei munci rodnice

VALENTINA GEORGESCU
profesoară pensionară
— București

GHEORGHE CONSTANTIN
învățător, Școala generală
din comuna Cornești, raionul Ploiești

ILIE POPESCU TEIUȘAN
profesor emerit

PROIECT DE LEGE PRIVIND ACORDAREA PENSILOR DE ASIGURĂRI SOCIALE DE STAT ȘI A PENSIEI SUPPLEMENTARE

(Urmare din pag. I)

I-au crescut pînă la vîrsta de 10 ani.

Pensionarea la limitele de vîrstă astfel reduse se face numai la cererea angajaților.

Art. 10. Angajații fără capacitate vizuală au drept la pensie integrală pentru limita de vîrstă, dacă au împlinit vîrsta de 50 ani și au cel puțin 15 ani vechime în muncă.

Art. 11. Personalul navigant profesionist din aeronautica civilă și unele categorii de personal artistic din instituțiile de artă se pensionează în condițiile stabilite prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Art. 12. (1) Pensia integrală pentru limita de vîrstă se stabilește în procente din salariul tarifar, la împlinirea vechimii minime, după cum urmează :

GRUPA III DE MUNCĂ

Salariul tarifar	Pensia în procente din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)
pînă la 800 lei	100	—
de la 801 — 900 lei	95	800
de la 901 — 1.000 lei	90	855
de la 1.001 — 1.100 lei	85	900
de la 1.101 — 1.200 lei	80	935
de la 1.201 — 1.600 lei	75	960
de la 1.601 — 2.000 lei	70	1.200
de la 2.001 — 2.800 lei	65	1.400
peste 2.800 lei	60	1.820

b) pentru gradul II de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă, cuantumul pensiei este de 85 la sută din pensia stabilită pentru gradul I ;

c) pentru gradul III de invaliditate, cuantumul pensiei este de 55 la sută din pensia stabilită pentru gradul I.

Art. 23. Pensia de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită se acordă :

a) angajaților ;

b) celor care îndeplinesc obligații militare.

Art. 24. (1) Pensia de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită se acordă celor care îndeplinesc obligații militare indiferent de vechimea în muncă, iar angajaților dacă au, la data ivirii invalidității, vechimea în muncă în raport de vîrstă arătată în tabelul de mai jos :

Vîrsta la data ivirii invalidității	Vechimea minimă în muncă (ani)
pînă la 20 ani	1
de la 20 ani — 25 ani	2
de la 25 ani — 30 ani	3
de la 30 ani — 35 ani	4
de la 35 ani — 40 ani	9
de la 40 ani — 45 ani	14
de la 45 ani — 50 ani	16
de la 50 ani — 55 ani	18
de la 55 ani — 62 ani	20
peste 62 ani	22

(2) Pensia se acordă numai dacă invaliditatea este o consecință a unei boli contractate ori a unui accident survenit în timpul activității salariale sau îndeplinirii obligațiilor militare, precum și în termen de 90 zile de la încetarea activității salariale sau a obligațiilor militare, în acest din urmă caz, numai dacă cei în cauză au avut calitatea de angajat înainte de îndeplinirea obligațiilor militare.

(3) Pensia se acordă și în cazul cînd invaliditatea s-a ivit în termen de un an de la încetarea activității salariale sau a obligațiilor militare — pentru cel care au avut mai înainte calitatea de angajat —

dacă invaliditatea este o consecință a unei boli contractate ori a unui accident survenit în timpul activității salariale sau a îndeplinirii obligațiilor militare.

Art. 25. Cuantumul pensiei de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită, pentru cei care au vechimea prevăzută de art. 24, se stabilește în procente de bază din salariul tarifar, în raport cu gradul de invaliditate, astfel :

Salariul tarifar	Pensia în procente de bază din salariul tarifar	Cuantumul minim al pensiei (lei)
pînă la 800 lei	65	—
de la 801 — 900 lei	60	520
de la 901 — 1.200 lei	55	540
de la 1.201 — 1.600 lei	50	560
de la 1.601 — 2.000 lei	45	800
de la 2.001 — 2.800 lei	40	900
peste 2.800 lei	35	1.120

Pentru fiecare an de vechime în muncă se acordă un procent suplimentar de 1 la sută din salariul tarifar :

b) pentru gradul II de invaliditate, cuantumul pensiei este de 85 la sută din pensia de invaliditate de gradul I ;

c) pentru gradul III de invaliditate, cuantumul pensiei este de 55 la sută din pensia de invaliditate de gradul I.

Art. 26. (1) Au drept la pensie de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită și cei care au o vechime mai mică decît aceea prevăzută la art. 24, dar nu mai puțin de 1/2 din această vechime.

(2) Pensia se calculează conform art. 25 ; din cuantumul astfel stabilit se acordă pensia corespunzătoare vechimii avute în raport cu aceea cerută de art. 24.

Art. 27. (1) Pensionarii de invaliditate de gradul I au dreptul, în afară de pensie, la o indemnizație pentru îngrijire de :

— 300 lei lunar, pentru cei a căror invaliditate a fost cauzată de accident de muncă sau boală profesională ;

— 200 lei lunar, pentru cei a căror invaliditate a fost cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită.

(2) De indemnizațiile prevăzute la alineatul precedent beneficiază și cei care, avînd o invaliditate de gradul I, primesc cuantumul pensiei pentru limita de vîrstă.

Art. 28. (1) Pensionarii de invaliditate sînt supuși revizuirii medicale periodice în ceea ce privește capacitatea lor de muncă, cu excepția celor care :

CAPITOLUL IV

Pensia de urmaș

Art. 30. (1) Au drept la pensie de urmaș membrii de familie și anume : copiii, soția, soțul, părinții, frații și surorile care se aflau în întreținerea celui decedat.

(2) Membrii de familie au drept la pensie de urmaș numai dacă cel decedat era pensionar sau dacă, la data decesului, îndeplinea condițiile pentru obținerea unei pensii.

(3) Dacă cel decedat nu era pensionar, dar îndeplinea condițiile de vechime în muncă prevăzute pentru acordarea pensiei integrale pentru limita de vîrstă, membrii de familie au drept la pensie de urmaș indiferent de data cînd a survenit decesul susținătorului.

(4) Pensia de urmaș se acordă la cererea celui îndreptățit a părintelui, tutorelui sau curatorului său.

Art. 31. (1) Au drept la pensie de urmaș, copiii :

a) pînă la vîrsta de 16 ani sau, dacă continuă studiile, pînă la terminarea acestora, fără a depăși vîrsta de 25 ani ;

b) dacă s-au aflat în stare de invaliditate de orice grad, înainte de împlinirea vîrstelor arătate la lit. a, pe toată durata invalidității.

(2) În cazul decesului unuia dintre părinți, copiii au drept la pensie de urmaș, chiar dacă părintele rămas în viață se află în muncă.

(3) Copiii se consideră că se aflau în întreținerea celui decedat prin simpla lor calitate de copii.

Art. 32. (1) Are drept la pensie de urmaș, soția sau soțul :

a) dacă a împlinit vîrsta de 57 ani, soția, și 62 ani, soțul, pe tot timpul vieții ;

b) dacă la data decesului unuia dintre soți, soțul supraviețuitor are un copil sau mai mulți copii, pînă cînd copilul împlinesc vîrsta de 16 ani sau, dacă continuă studiile, pînă la terminarea acestora, fără a depăși vîrsta de 25 ani, ori pînă la căsătoria sau decesul lor înainte de împlinirea acestor vîrste ;

c) dacă se află în stare de invaliditate, de orice grad, pe toată durata invalidității.

(2) De asemenea, soția are drept la pensie de urmaș, pe tot timpul vieții, dacă :

a) a împlinit vîrsta de 50 ani și a născut, pînă la data decesului susținătorului, 5 sau mai mulți copii ;

b) a împlinit vîrsta de 50 ani și are cel puțin 20 de ani de căsătorie cu soțul decedat ; dacă are între 15—20 ani de căsătorie, are drept la pensie la împlinirea aceleiași vîrste, însă pensia se calculează proporțional cu anii de căsătorie.

(3) Soția sau soțul se consideră, în înțelesul prezentei legi, că se află în întreținerea susținătorului decedat dacă la data cererii de pensie nu este în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu.

(4) Soția sau soțul care nu îndeplinește condițiile prevăzute în alineatele 1 și 2 are drept la pensie de urmaș pînă la încadrarea în muncă, dar nu mai mult de 6 luni de la decesul susținătorului.

Art. 33. (1) Are drept la pensie de urmaș, părintele :

a) dacă a împlinit vîrsta de 62 ani, tatăl, sau 57 ani, mama, pe tot timpul vieții ;

b) dacă a devenit invalid de orice grad, pe toată durata invalidității.

(2) Părinții se consideră, în înțelesul prezentei legi, că se aflau în întreținerea fiului sau fiicei numai dacă, la data cererii, nu sînt încadrați în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu.

Art. 34. (1) Au drept la pensie de urmaș, frații și surorile :

a) pînă la vîrsta de 16 ani sau, dacă continuă studiile, pînă la terminarea acestora, fără a depăși vîrsta de 25 ani ;

b) dacă au devenit invalizi de orice grad înainte de împlinirea vîrstelor arătate la lit. a, pe toată durata invalidității.

(2) Frații și surorile se consideră că se aflau în întreținerea celui decedat dacă la data cererii de pensie

sînt orfani de ambii părinți. În cazul că au părinți în viață, pensia se acordă numai dacă aceștia nu primesc pensie, nu sînt încadrați în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu.

Art. 35. (1) În cazul cînd soția sau soțul supraviețuitor ori unul din părinții decedatului nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 32 sau 33, beneficiază de pensie de urmași, pe tot timpul cînd nu sînt încadrați în muncă sau nu exercită o profesie ori o meserie pe cont propriu, dacă vreuna din aceste persoane îngrijește unul sau mai mulți copii, frați sau surori ai decedatului, care nu au împlinit vîrsta de 16 ani, pînă la împlinirea acestei vîrste ori pînă la căsătoria sau decesul lor, intervenite înainte de împlinirea vîrstelor menționate mai sus.

(2) Prevederile alin. 1 se aplică soțului supraviețuitor numai în cazul în care acesta îngrijește unul sau mai mulți copii din altă căsătorie ori frați sau surori ai soțului decedat.

Art. 36. (1) Cuantumul pensiei de urmaș se stabilește luîndu-se ca bază de calcul :

a) pensia susținătorului decedat, dacă era pensionar. În cazul cînd cel decedat era pensionar de invaliditate de gradul II sau III, se va lua ca bază de calcul pensia de invaliditate de gradul I, diferențiată după cauza care a determinat înscrierea la pensie a susținătorului decedat ;

b) pensia pentru limita de vîrstă ce s-ar fi convenit susținătorului decedat ;

c) pensia corespunzătoare gradului I de invaliditate ce s-ar fi convenit celui decedat, diferențiată după cauza care a provocat decesul.

(2) În cazul cînd celui decedat i s-ar fi convenit o altă pensie, într-un cuantum mai mare, se va lua ca bază de calcul această pensie, din oficiu.

(3) Pentru stabilirea pensiei de urmaș convenită copiilor orfani de ambii părinți se vor lua ca bază de calcul pensiile cumulate ce se cuvin părinților decedați. În acest caz se vor lua în considerare pensiile cele mai avantajoase ce s-ar fi convenit părinților, după normele prevăzute la alin. 1 și 2.

(4) Asupra bazei de calcul se aplică unul din următoarele procente :

Procente	Numărul urmașilor cu drept la pensie
100	pentru 3 sau mai mulți
75	pentru 2
50	pentru 1

CAPITOLUL V

Ajutorul social

Art. 37. (1) Angajații care nu îndeplinesc condițiile pentru obținerea unei pensii și sînt lipsiți de mijloace proprii de existență, au drept la ajutor social, ce se plătește din fondul de asigurări sociale de stat, dacă se încadrează în una din următoarele situații :

a) sînt în vîrstă de 62 ani, bărbații, și 57 ani, femeile, și au o vechime în muncă de cel puțin 5 ani ;

b) sînt invalizi de orice grad, în urma unei boli obișnuite sau a unui accident în afară de muncă, și au cel puțin 1/4 din vechimea prevă-

zută la art. 24, necesară pentru acordarea pensiei de invaliditate.

(2) Prin mijloace proprii de existență se înțelege realizarea unor venituri lunare, egale cu cuantumul ajutorului social pentru categoria respectivă, sau mai mari.

Art. 38. Cei care primesc ajutor social, precum și membrii lor de familie beneficiază de drepturile prevăzute de art. 3.

Art. 39. Prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri se va stabili cuantumul ajutorului social și se vor putea acorda asemenea ajutoare și altor persoane sau categorii de persoane.

CAPITOLUL VI

Vechimea în muncă

Art. 40. (1) Vechimea în muncă se consideră perioada cînd o persoană a activat în calitate de angajat, indiferent de durata contractului de muncă și de modul de remunerare a muncii, precum și alte perioade ce se stabilesc prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

(2) Pentru angajații care prestează muncă mai puțin de o normă întreagă se consideră vechime în muncă timpul lucrat, proporțional cu norma întreagă.

(3) Pentru cei care lucrează mai mult de o normă se consideră vechime în muncă timpul corespunzător unei norme întregi.

Art. 41. (1) Timpul lucrat în străinătate de o cetățean străin se consideră vechime în muncă numai pe baza convențiilor încheiate între Republica Socialistă România și statul respectiv, în condițiile stabilite de aceste convenții.

(2) Convențiile referitoare la problemele de prevederi sociale, încheiate de statul român cu alte state, vor fi aplicate în mod corespunzător de toate sectoarele de activitate care au case proprii de asigurări și pensii.

(3) În cazul cînd nu este îndeplinită condiția prevăzută la alin. 1 pentru stabilirea dreptului în cadrul asigurărilor sociale de stat, luîndu-se în considerare perioadele cită lucrat în aceste sectoare, numai dacă mai mult de jumătate din vechimea în muncă pe care o are a lucrat ca angajat. Perioadele de timp cînd a lucrat în alte sectoare de activitate se iau în considerare dacă ele se recunosc ca vechime în muncă pentru acordarea unui drept de pensie de către casele de asigurări și pensii ale acelor sectoare.

(4) Pensia de invaliditate și ajutorul social de invaliditate se acordă de casa de pensii a sectorului respectiv.

(5) De asemenea, vechimea în muncă avută în calitate de angajat va fi luată în considerare la fiecare dintre casele de asigurări și pensii ale sectoarelor de activitate respective.

(6) În cazul cînd nu este îndeplinită condiția prevăzută la alin. 1 pentru stabilirea dreptului în cadrul asigurărilor sociale de stat și cel în cauză optează pentru pensie în cadrul acestui sector, i se va putea stabili pensia numai pe baza vechimii avute ca angajat, fără a se lua în considerare și activitatea prestată în alte sectoare.

(7) Pensia de invaliditate și ajutorul social de invaliditate se acordă de casa de pensii a sectorului respectiv.

(8) Pentru a beneficia de prevederile alin. 2 lit. a—e inclusiv, angajatul trebuie să se reîncadreze în muncă în termen de cel mult 90 zile de la data încetării acestor situații.

a) a îndeplinit o funcție eligitibilă ;

b) a fost în incapacitate temporară de muncă ;

c) a încetat activitatea în urma desfășurării contractului său de muncă, dacă aceasta a avut loc pentru motive ce nu sînt imputabile.

(3) Pentru a beneficia de prevederile alin. 2 lit. a—e inclusiv, angajatul trebuie să se reîncadreze în muncă în termen de cel mult 90 zile de la data încetării acestor situații.

CAPITOLUL VIII

Salariul tarifar

Art. 43. (1) Salariul tarifar care se ia ca bază de calcul la stabilirea pensiei este media salariilor tarifare lunare din 5 ani lucrați consecutiv, la alegerea angajatului, din ultimii 10 ani socotiti de la încetarea activității salariale.

(2) Dacă în ultimii 10 ani angajatul a lucrat mai puțin de 5 ani, baza de calcul a pensiei este media salariilor tarifare lunare din perioada în care a lucrat.

(3) Salariile tarifare de încadrare, care se iau ca bază de calcul pentru stabilirea mediei salariilor tarifare lunare, celor care au încetat activitatea după 1 august 1959, sînt cele în vigoare la data cererii de pensionare.

(4) Pentru cei care au încetat activitatea înainte de 1 august 1959, salariul pe baza căruia se calculează pensia este cel folosit la recalcularea pensiei conform Decretului nr. 292/1959.

Art. 44. (1) Media salariilor tarifare lunare, care se ia în considerare la calcularea pensiei, se stabilește pe baza :

a) salariului tarifar lunar de încadrare pentru cei retribuiți cu luna ;

b) salariului tarifar de încadrare, corespunzător la 204 ore, pentru cei retribuiți cu ora ;

c) salariului tarifar de calcul pentru cei retribuiți cu cotă procentuală ;

d) salariului la care s-a plătit contribuția de asigurări sociale pentru cei angajați la persoane fizice.

(2) Pentru angajații care cumulează două funcții, la stabilirea mediei salariilor tarifare lunare se ia în considerare salariul tarifar al funcției de bază, iar pentru cei care sînt încadrați în posturi cu o jumătate de normă, salariul tarifar de încadrare corespunzător normei întregi.

CAPITOLUL IX

Stabilirea pensiilor și ajutoarelor sociale

Art. 45. (1) Stabilirea pensiei și ajutorului social se face prin decizii date de către organele de prevederi sociale ralionale, orașenești sau de raion orașenești.

(2) Impotriva deciziilor date de organele prevăzute la alin. 1 se poate face contestație în termen de 60 zile de la comunicarea acestora, la comisiile de contestație de pe lângă organele de prevederi sociale regionale, respectiv al orașului București.

(3) Deciziile comisiilor de contestații sînt definitive.

Art. 46. Deciziile comisiilor de contestații pot fi revizuite de către acestea ori de cîte ori se constată erori.

Art. 47. (1) Comisiile de contestații se numesc prin decizie a comitetului executiv al statului popular regional, respectiv al orașului București, și vor avea următoarea componență :

— un judecător al tribunalului regional, respectiv al tribunalului orașului București, ca președinte ;

— șeful organului regional de prevederi sociale, respectiv al orașului București, ca membru ;

— un delegat sindical desemnat de către organul sindical regional, respectiv al orașului București, ca membru.

(2) Președintele și membrii comisiilor vor avea cîte un supleant, numit în aceeași condiții.

Art. 48. (1) În cazul cînd o persoană a lucrat în mai multe sectoare de activitate care au case proprii de asigurări și pensii, i se va stabili pensia sau ajutorul social pentru limita de vîrstă în cadrul asigurărilor sociale de stat, luîndu-se în considerare perioadele cită lucrat în aceste sectoare, numai dacă mai mult de jumătate din vechimea în muncă pe care o are a lucrat ca angajat. Perioadele de timp cînd a lucrat în alte sectoare de activitate se iau în considerare dacă ele se recunosc ca vechime în muncă pentru acordarea unui drept de pensie de către casele de asigurări și pensii ale acelor sectoare.

(2) De asemenea, vechimea în muncă avută în calitate de angajat va fi luată în considerare la fiecare dintre casele de asigurări și pensii ale sectoarelor de activitate respective.

(3) În cazul cînd nu este îndeplinită condiția prevăzută la alin. 1 pentru stabilirea dreptului în cadrul asigurărilor sociale de stat și cel în cauză optează pentru pensie în cadrul acestui sector, i se va putea stabili pensia numai pe baza vechimii avute ca angajat, fără a se lua în considerare și activitatea prestată în alte sectoare.

(4) Pensia de invaliditate și ajutorul social de invaliditate se acordă de casa de pensii a sectorului respectiv.

(5) Pentru a beneficia de prevederile alin. 2 lit. a—e inclusiv, angajatul trebuie să se reîncadreze în muncă în termen de cel mult 90 zile de la data încetării acestor situații.

a) a îndeplinit o funcție eligitibilă ;

b) a fost în incapacitate temporară de muncă ;

c) a încetat activitatea în urma desfășurării contractului său de muncă, dacă aceasta a avut loc pentru motive ce nu sînt imputabile.

(3) Pentru a beneficia de prevederile alin. 2 lit. a—e inclusiv, angajatul trebuie să se reîncadreze în muncă în termen de cel mult 90 zile de la data încetării acestor situații.

a) a îndeplinit obligații militare ;

b) a fost trimis să urmeze o școală în scopul pregătirii profesionale sau politice ;

(Continuare în pag. a III-a)

CAPITOLUL III

Pensia de invaliditate

Art. 16. (1) Au drept la pensie de invaliditate cei care au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă.

(2) Pensia de invaliditate se acordă la cererea celui îndreptățit, a tutorelui sau a curatorului său.

(3) Invaliditățile care dau drept la pensie sînt de trei grade, în raport cu incapacitatea de muncă și anume :

a) invaliditatea de gradul I, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă și nevoia de îngrijire și supraveghere a invalidului de către altă persoană ;

b) invaliditatea de gradul II, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, cu posibilitatea invalidului de a se servi fără ajutorul altei persoane ;

c) invaliditatea de gradul III, caracterizată prin pierderea parțială a capacității de muncă.

Art. 17. După cauzele care provoacă invaliditatea, pensia de invaliditate este de două feluri :

a) pensia de invaliditate cauzată de accident de muncă sau boală profesională ;

b) pensia de invaliditate cauzată de accident în afară de muncă sau boală obișnuită.

Art. 18. Pensia de invaliditate cauzată de accident de muncă sau boală profesională se acordă fără a se cere îndeplinirea vreunei condiții de vechime în muncă :

a) angajaților ;

b) celor care îndeplinesc obligații militare ;

c) studenților și elevilor care fac practică profesională ;

(Urmare din pag. a II-a)

rului de activitate în care s-a produs invaliditatea.

(5) În cazul cind părintii au lucrat în sectoare diferite, cu case proprii de asigurări și pensii, copiii orfani de ambii părinți vor primi pensie de urmaș, în condițiile legii, de la ambele case.

Art. 49. (1). Incadrarea în grade de invaliditate se face de către comisiile de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă. (2) Normele de organizare și funcționare a comisiilor prevăzute la alin. 1 se stabilesc de Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale cu acordul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor.

Art. 50. Pensia, ajutorul social și orice alte sume stabilite, cuvenite pensionarului sau beneficiarului de ajutor social, rămase neplătite, se prescriu în termen de 12 luni de la data cind trebuiau să fie achitate.

Art. 51. (1) Sumele plătite în plus cu titlu de pensie, ajutor social

sau alte drepturi aferente, se recuperează de la cei care le-au primit.

(2) În cazul în care sumele plătite în plus nu pot fi recuperate de la aceștia, angajații, care se fac vinovați de producerea daunelor, vor fi ținuți răspunzători, potrivit dispozițiilor Codului Muncii.

(3) Recuperarea de la pensionarii sau beneficiarii de ajutor social a sumelor plătite în plus se face pe baza deciziei, date de organele de prevederi sociale, care constituie titlu executoriu. Decizia poate fi atacată în condițiile art. 45 și 46, contestația suspendând executarea pînă la soluționarea ei definitivă.

(4) Dreptul de a se cere recuperarea sumelor plătite în plus pensionarilor și beneficiarilor de ajutor social se prescrie în termen de 12 luni de la data efectuării plății.

(5) În caz de deces al pensionarului sau beneficiarului de ajutor social, sumele rămase nerecuperate nu se mai urmăresc.

CAPITOLUL X

Transformarea și recalcularea pensiilor

Art. 52. (1) Pensia pentru limită de vîrstă a unui pensionar, care continuă activitatea și care devine invalid ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, poate fi transformată, la cererea pensionarului, în pensie de invaliditate cauzată de accident de muncă sau boală profesională.

(2) Pensionarii de invaliditate de orice grad pot cere transformarea pensiei de invaliditate în pensie pentru limită de vîrstă, dacă îndeplinesc condițiile de vechime în muncă și de vîrstă, prevăzute de lege, pentru acordarea unei pensii pentru limită de vîrstă.

Art. 53. (1) Pensionarul care rămîne sau se reîncadrează în muncă după pensionare are dreptul să i se recalculeze pensia, luîndu-se în considerare și timpul

muncit după stabilirea inițială a pensiei.

(2) În cazul în care pensionarul își continuă activitatea în alt sector de muncă decît acela căruia îi aparține casa de asigurări și pensii care i-a stabilit pensia, recalcularea se face, în condițiile arătate la alin. 1, de către casa care îi plătește pensia.

Art. 54. În cazul cînd se schimbă gradul de invaliditate al unui pensionar cu pensie de invaliditate cauzată de un accident de muncă sau boală profesională, într-un grad de invaliditate mai mare, datorită unei boli obișnuite sau unui accident în afara de muncă, pensia se va recalcula la procentele corespunzătoare noului grad de invaliditate, pentru accident de muncă sau boală profesională.

CAPITOLUL XI

Suspendarea plății pensiei și ajutorului social și pierderea dreptului la pensie și ajutor social

Art. 55. (1) Plata pensiei se suspendă pe timpul cit pensionarului:

- a) își stabilește domiciliul pe teritoriul altei țări;
- b) execută o pedepză privativă de libertate;
- c) lucrează în baza unui contract de muncă, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 59, 60 și 61.

(2) De asemenea, dacă sotul supraviețuitor s-a recăsătorit, plata pensiei se suspendă pe tot timpul cit durează noua căsătorie.

(3) Plata ajutorului social se suspendă în situațiile prevăzute la alin. 1 lit. a și b, precum și pe timpul în care beneficiarul realizează venituri de orice natură egale cu cuantumul ajutorului social pentru categoria respectivă sau mai mari.

(4) Membrii de familie ai pensionarilor aflați în situația prevăzută la alin. 1 lit. b, care îndeplinesc condițiile pentru a primi pensie de urmaș, au drept la pensie care li s-ar fi cuvenit în această calitate pe tot timpul suspendării plății drepturilor pensionarilor.

Art. 56. (1). În cazul prevăzut de art. 55 alin. 1 lit. b, dacă hotărîrea de condamnare a fost desființată și cel în cauză a fost achitat, se vor plăti sumele datorate pe întreaga durată a suspendării aceluiași sume plătite urmașilor.

(2) În caz de executare a pedepsei sau de grațiere ori de amnistiere a fațtei pentru care pensionarul sau beneficiarul de ajutor

social a fost condamnat la o pedepză privativă de libertate și care a condus la suspendarea plății dreptului, plata se reia cu începere din prima zi a lunii următoare celei în care pensionarul sau beneficiarul de ajutor social a fost eliberat.

(3) Cînd încetează celelalte cauze de suspendare, plata pensiei sau a ajutorului social se reia cu începere din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit încetarea cauzei de suspendare.

Art. 57. Organele de urmărire penală, organele procuraturii și instanțele judecătorești au obligația ca, în termen de 15 zile de la data arestării pensionarului sau beneficiarului de ajutor social în baza unei hotărîri de condamnare rămase definitivă, să comunice această situație, în scris, organului de prevederi sociale respectiv, în vederea suspendării plății pensiei sau ajutorului social.

Art. 58. Pierd dreptul la pensie și la ajutor social cel care:

- a) și-a provocat o invaliditate în mod voit, în vederea obținerii unui drept la pensie sau ajutor social, ori au căpătat o invaliditate săvîrșind o faptă penală, însă numai în ceea ce privește dreptul la pensie sau ajutor social decurgînd din aceste invalidități;
- b) au fost condamnați unei invadități susținătorului, însă numai în ceea ce privește dreptul la pensie decurgînd de pe urma acestui susținător decedat.

CAPITOLUL XII

Cumulul pensiei cu salariul

Art. 59. (1) Pensionarii cu pensii integrale pentru limită de vîrstă, precum și pensionarii cu pensii acordate prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri și ale altor organe competente, strict necesari unităților, menținuți sau reincadrați în muncă, în funcții admise la cumul, au dreptul, pe timpul cit lucrează, să primească, pe lângă salariu, și 50 la sută din pensie, dar nu mai puțin de 500 lei.

(2) Ministeriele, celelalte organe centrale și Comitetele executive ale sfaturilor populare regionale și ale orașelor București și Constanța stabilesc meseriile și funcțiile în care se admite cumulul pensiei cu salariul.

Art. 60. (1) Pensionarii prevăzuți la art. 59 alin. 1 primesc, pe lângă salariu, și pensia în întregime, pe timpul cit sint angajați:

a) în posturi cu pînă la 1/2 normă inclusiv;

b) cu contracte de muncă pe durată determinată de pînă la 4 luni, în cursul unui an calendaristic;

c) la persoane fizice, cooperative agricole de producție și case de ajutor reciproc.

(2) De asemenea, beneficiază de pensie în întregime, pe lângă salariu, și alte categorii de angajați stabilite prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri, indiferent de felul pensiei.

Art. 61. (1) Pensionarii de invaliditate de gradul III vor primi pe timpul cit sint angajați, pe lângă salariu, și pensia integrală, fără ca aceștia împreună să poată depăși salariul tarifar în vigoare corespunzător funcției avute la data pensionării de invaliditate.

(2) În cazul în care salariul tarifar împreună cu pensia ori numai salariul tarifar depășesc salariul tarifar în vigoare, corespunzător funcției avute la data pensionării de invaliditate, pensia se reduce sau se suspendă, după caz. Salariul tarifar în vigoare este cel din luna pentru care se face plata.

(3) Pensionarii de invaliditate gradul I și II, care au recomanda organelor de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă pentru prestarea unei activități cu caracter reconfortant, vor primi, pe timpul cit sint încadrați în muncă, pensia în întregime.

CAPITOLUL XIII

Dispoziții finale

Art. 62. (1) Persoanele care dovedesc cu acte că au cotizat la fostele asigurări sociale în altă calitate decît aceea de angajat și îndeplinesc condițiile de vîrstă și vechime în muncă, pot fi înscrise la pensie pentru limită de vîrstă, ca și angajații, numai dacă în ultimii 10 ani de activitate au lucrat ca angajați.

(2) Cei care au o vechime în muncă de cel puțin 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, dar nu au lucrat cel puțin 10 ani ca angajați, au drept la o pensie de 500 lei lunar.

(3) Cel care au o vechime în muncă mai mică de 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, dar nu mai puțin de 10 ani și nu îndeplinesc condiția de vechime ca angajați, prevăzută la alin. 1, au dreptul la o pensie calculată din pensia de 500 lei, proporțional cu vechimea dovedită, fără a putea fi mai mică de 350 lei lunar.

(4) Urmașii celor prevăzuți la alin. 1—3 inclusiv, au drept la pensie de urmași în condițiile prezentei legi.

(5) Cei care au o vechime în muncă de 25 ani, bărbații, și 20 ani, femeile, penșionați pentru timpul cotizat la fostele asigurări sociale în altă calitate decît aceea de angajat și au lucrat după pensionare cel puțin 10 ani ca angajați, pot cere stabilirea unei pensii pentru limită de vîrstă, folosind ca bază de calcul media salariilor tarifare lunare din 5 ani de activitate consecutiv din ultimii 10 ani.

Art. 63. — Cetățenii unui stat străin și urmașii acestora domiciliați pe teritoriul Republicii Socialiste România pot cere înscrierea la pensie sau ajutor social pentru timpul servit în țară străină, potrivit convențiilor încheiate între Republica Socialistă România și statul respectiv.

Art. 64. (1) Pensia de orice fel nu poate fi mai mare decît sala-

riul tarifar pe baza căruia aceasta a fost calculată.

(2) Nimeni nu poate primi decît o singură pensie, indiferent de fondul din care aceasta este plătită ori de legea în care este prevăzut dreptul la pensie, cu excepția celor prevăzuți la art. 48, alin. 5.

(3) Persoanele îndreptățite la mai multe pensii pot opta oricînd pentru una din ele, chiar după ce s-a stabilit un drept la pensie.

Art. 65. Dreptul la pensie și ajutor social este imprescriptibil. Pensia și ajutorul social nu pot fi cedate nici total, nici parțial.

Art. 66. Pensia și ajutorul social nu sint impozabile.

Art. 67. (1) Contractul de muncă al angajaților penșionați la cererea unității se desface pe data înscrierii la pensie.

(2) Pe data înscrierii la pensie se poate desface și contractul de muncă al celor penșionați la cererea lor.

(3) Contractul de muncă al angajaților care sint și pensionari pentru limită de vîrstă și al celor cu pensii acordate prin Hotărîri ale Consiliului de Miniștri sau ale altor organe competente, poate fi desființat oricînd.

Art. 68. Celelalte sectoare de activitate cu case proprii de asigurări și pensii își vor elabora regulamentele proprii pe baza principiilor din prezenta lege și țînd seama de specificul fiecărui sector.

Art. 69. Invaziile și accidentările de război, urmașii acestora, precum și urmașii celor morți sau dispăruți în război primesc pensii potrivit prezentei legi și în condițiile stabilite prin Hotărîre a Consiliului de Miniștri.

Art. 70. Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, împreună cu Ministerul Justiției, Comitetul de Stat pentru Problemele de Muncă și Salarii și cu acordul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor vor da instrucțiuni și indicații obligatorii în vederea aplicării unitare a prevederilor cuprinse în legislația de pensii.

TITLUL II

PENSIA SUPPLEMENTARĂ

CAPITOLUL XIV

Art. 71. Cu începere de la 1 ianuarie 1967 se instituie, în afara pensiei de asigurări sociale, pensia suplimentară, care se bazează pe principiul mutualității între angajați.

Art. 72. (1) Fondurile necesare pentru plata pensiei suplimentare se formează din contribuția tuturor angajaților. Această contribuție este de 2 la sută din salariul tarifar lunar de încadrare și se varsă prin unități, într-un cont special al Uniunii Generale a Sindicatelor, la Banca Națională a Republicii Socialiste România.

(2) Banca Națională a Republicii Socialiste România va plăti, la sumele depuse, o dobîndă anuală de 1,5 la sută cu care se întregesc fondul pentru pensia suplimentară.

Art. 73. (1) Au dreptul la pensia suplimentară pensionarii și beneficiarii de ajutor social din cadrul asigurărilor sociale de stat care au contribuit, în timpul activității salariale, la fondul pentru pensia suplimentară.

(2) De asemenea, au dreptul la pensia suplimentară pensionarii urmași, dacă susținătorul decedat a contribuit la fondul de pensii.

Art. 74. (1) Cuantumul pensiei suplimentare, pentru cei care au contribuit cel puțin 10 ani la fondul acestei pensii, este de 14 la sută din salariul tarifar lunar folosit la calcularea pensiei de asigurări sociale.

(2) Pentru cei care au contribuit la fondul de pensii mai puțin de 10 ani pensia suplimentară se stabilește astfel:

Timpul cit s-a contribuit la fondul de pensii	% din media salariilor tarifare lunare
8 — 10 ani	12
5 — 8 "	10
2 — 5 "	7
1 — 2 "	5

(3) Pentru beneficiarii de ajutor social, pensia suplimentară se calculează pe baza mediei salariilor tarifare lunare din ultimii 5 ani de activitate consecutivă. Pentru beneficiarii de ajutor social invalizi, care au lucrat mai puțin de 5 ani, pensia suplimentară se stabilește pe baza mediei salariilor tarifare lunare din perioada de activitate.

(4) Angajații care, pînă la data pensionării, au contribuit mai puțin de 12 luni la fondul pentru pensia suplimentară, nu au drept la această pensie. Fac excepție pensionarii de invaliditate și pensionarii urmași, care vor primi pensia suplimentară calculată în procentul prevăzut pentru 1—2 ani de contribuție.

(5) Celor prevăzuți la alin. 4, care nu au drept la pensia suplimentară, li se vor restitui sumele plătite cu titlu de contribuție.

(6) Pentru invalizii de gradul III cuantumul pensiei suplimentare se reduce la jumătate din procentele prevăzute la alin. 1 și 2, corespunzătoare anilor de contribuție.

(7) Engajații care au împlinit limita de vîrstă sau sint invalizi și au încetat activitatea fără a putea fi înscrși la pensie sau ajutor social, deoarece nu îndeplinesc condițiile prevăzute de lege, au drept la pensie suplimentară, dacă au contribuit cel puțin 12 luni.

Art. 75. Pensia suplimentară,

pentru urmaș se calculează din pensia stabilită potrivit art. 74 alin. 1 și 2, în raport de numărul urmașilor, astfel:

- 50 la sută pentru un urmaș;
- 75 la sută pentru doi urmași;
- 100 la sută pentru trei sau mai mulți urmași.

Art. 76. (1). Pensia suplimentară se stabilește o dată cu pensiile de asigurări sociale sau a ajutoarele sociale, de către aceleași organe și cu aceeași procedură.

(2) Pensia suplimentară se plătește deosebit de pensia de asigurări sociale, indiferent de cuantumul acesteia din urmă.

(3) Dispozițiile privind cummul, precum și cele referitoare la recalcularea pensiei, pierderea dreptului de pensie sau suspendarea plății acesteia, prevăzute pentru pensiile de asigurări sociale, se aplică, în mod corespunzător, și la pensiile suplimentare.

Art. 77. Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1967.

Pe aceeași dată se abrogă Decretul nr. 292 din 30 iulie 1959, astfel cum a fost modificat și completat prin Decretul nr. 878 din 20 noiembrie 1962, precum și Regulamentul de aplicare aprobat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1081 din 31 iulie 1959, modificat și completat prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1173, din 20 noiembrie 1962.

Corespunzător hotărîrii luate de Plenara Comitetului Central al P.C.R. de a se publica în presă și supune dezbaterii masei largi de oameni al noului proiect de lege al pensilor, „Gazeta Invățămîntului” pune pașinile sale la dispoziția tuturor celor care doresc să-și exprime opinia în legătură cu prevederile acestui document, să facă propuneri și sugestii.

ATENȚIE SPORTIVĂ EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI

Invățămîntul din țara noastră înregistrează de la un an la altul succese de incontestabilă însemnătate, care se fac vădite în cele mai diferite domenii ale lui. Toate disciplinele de învățămînt dobîndesc, în procesul predării, o calitate nouă, superioară, ca urmare a perfecționării continue a programelor și manualelor școlare, a strădaniei învățătorilor și profesorilor de a realiza lecții de înaltă ținută științifică și pedagogică. Crește din ce în ce mai mult în rîndurile elevilor — așa cum arată rezultatele obținute de ei la examenele de bacalaureat, la concursurile de admitere, la olimpiade etc. — numărul bunilor matematicieni, al bunilor fiziceni, chimicști și naturalști, al bunilor cunoscători ai literaturii și istoriei patriei, ai științelor sociale, ai geografiei, ai limbilor străine etc. În egală măsură se poate vorbi, de asemenea, despre realizările obținute în sfera educației, a cultivării în rîndurile elevilor a principiilor etice comuniste.

Formind un tineret cu un orizont științific, cu o ținută etică corespunzătoare, școala noastră este chemată să pregătească în același timp oameni viguroși, sănătoși, cu o armonioasă dezvoltare a însușirilor intelectuale și fizice. Educația fizică reprezintă una dintre coordonatele principale ale educației comuniste, iar modul cum se realizează în școală — instituția care cuprinde pe toți cetățenii de vîrstă ai patriei — influențează direct formarea personalității acestora. Pe de altă parte, evoluția sportului contemporan, rezultatele obținute în cadrul competițiilor internaționale, statistice și lucrările teoretice din domeniul sporturilor consemnează faptul că marile performanțe, la majoritatea disciplinelor sportive, se situează în general între limitele vîrstelor școlare sau sint rezultatul pregătirii desfășurate în cadrul acestora. Reiese de aici că rezultatele sportivilor din țara noastră la diferitele întreceri internaționale pot fi explicate în bună parte prin răspunderea cu care este tratată această problemă în școli.

S-a dovedit în numeroase împrejurări că poporul nostru are resursele și energia necesară pentru a face ca drapelul patriei să fluture pe cit mai multe stadioane, la cit mai multe probe ale competițiilor internaționale, iar școala poate juca în această direcție un rol hotărîtor. Se impune, deci, ca școala să organizeze mai bine activitatea pentru sportul de masă — important factor al întăririi sănătății tineretului — ca și activitatea pentru sportul de performanță. Pentru aceasta este nevoie de sprijinul concentrat al tuturor factorilor responsabili al învățămîntului, pornind de la profesori — și nu numai de la profesorii de educație fizică, ci de la întregul colectiv de profesori.

Profilul lecțiilor de educație fizică trebuie să cunoască o continuă îmbunătățire prin promovarea cu curaj a celor mai noi metode de lucru, care să ducă la creșterea continuă a gradului de pregătire fizică generală a elevilor. Se impune ca aceste lecții să constituie forma de bază în transmiterea cunoștințelor teoretice, în dezvoltarea aptitudinilor sportive, în formarea deprinderilor necesare activității sportive etc. Sistemul de primară, deprinderii și cunoștințele transmise în cadrul orelor de educație fizică trebuie dezvoltate, completate în asociațiile sportive.

Se știe că în prezent, educația fizică și sportul cunosc o continuă dezvoltare. Pentru a ține pasul cu această dezvoltare, profesorii au datorită să consulte permanent revistele, studiile, toată documentația de specialitate. Respectind normele de decurg din programele școlare, din instrucțiunile elaborate de Ministerul Invățămîntului, profesorul de educație fizică este chemat să impună lecțiilor, activităților sportive, un caracter creator, să mobilizeze întreaga masă de elevi, chiar și pe acei cu posibilități fizice reduse, mai puțin înclinați spre acest domeniu. Cu mult discernămint, cu spirit de răspundere trebuie luate în considerare diferen-

țele specifice în dezvoltarea individuală și aptitudinile pentru sport. Să nu se uite că, în ultimă analiză, exercițiile fizice, științifice dozate și selectate, constituie un mijloc terapeutic frecvent utilizat în practica medicală, că un organism exersat, călit prin activități fizice, este pregătit din vreme să infrunte și să învingă încercările diverselor maladii. Este necesar, în același timp, ca lecțiile de educație fizică să fie un prilej de observare științifică, pe o durată mai îndelungată, a elementelor cu posibilități mari de dezvoltare, a viitorilor performeri, înăstrîndu-se depistarea în timpotărea a acestora. Structura lecțiilor trebuie să fie astfel stabilită încît ea să constituie o parte integrantă a antrenamentului general al elevilor.

O mare atenție se impune a fi acordată laturii educative a lecțiilor de educație fizică. Acestea sint chemate să-i mobilizeze pe elevi la obținerea unor rezultate din ce în ce mai bune, urmărite continuu, cu perseverență. Elevii trebuie ajutați să-și însușească o atitudine corespunzătoare față de educația fizică, să înțeleagă că aceasta este un obiect de învățămînt la fel ca toate celelalte, la care nu pot promova decît pe baza îndeplinirii unor condiții de pregătire ce au ca urmare trecerea unor probe cu caracter normal.

Organizind cu seriozitate și simț de răspundere lecțiile de educație fizică și activitățile din cadrul asociațiilor sportive, școlile trebuie să țină seama în același timp de faptul că principala sarcină a elevilor rămîne învățătura, că întregul proces instructiv-educativ trebuie subordonat acestui scop. Ridicarea substanțială a nivelului activităților sportive în școli, la nivelul celorlalte activități, nu împiedică realizarea lui. Dimpotrivă, formarea unui organism sănătos, armonios dezvoltat, are răsunet în sfera tuturor proceselor psihice și intelectuale, organismul uman fiind un tot unitar, organic și funcțional.

Arta populară — izvor de inspirație.

Prind viață planurile muncii cu pionierii

(Urmare din pag. 1)

Planul nostru cuprinde și pentru viitor obiective menite să răspundă cerințelor educației comuniste a copiilor. Ne-am propus, bunăoară, o serie de acțiuni care să-i mobilizeze pe pionierii la învățătura. În fiecare trimestru vom organiza un concurs pe teme legate de obiectele studiate în școală. Primul concurs de acest fel va avea tema „Fagii din literatura patriei”. La sugestia unor pionieri cu aptitudini deosebite pentru matematică, ne-am propus să organizăm o întîlnire a pionierilor care colaborează la „Revista Matematică”, seria „B”, cu un redactor al acestei reviste. Tot pentru stimularea pionierilor la învățătura, la sfîrșitul fiecărui trimestru vom edita un panou menit să popularizeze rezultatele obținute de pionierii frunțați. De asemenea, vom alcătui un album de onoare al organizației pionierilor din oraș în care vor fi trecute unitățile frunțate la învățătura și în activitatea pionierescă, acestea vor fi difuzate periodic la unitățile de pionieri.

Căutăm ca fiecare acțiune să fie pregătită din vreme, minuțios,

astfel încît să aibă maximă eficiență. Bunăoară, pentru cit mai buna desfășurare a excursiilor și drumețiilor, un grup de profesori de geografie și istorie a început munca în vederea elaborării unui „Ghid turistic” al orașului Sibiu și al împrejurimilor sale. Acest ghid, care va descrie toate traseele turistice, va fi multiplicat și pus la îndemina comandantilor de unități și detașamente. De asemenea, comisia metodică a Consiliului organizației pionierilor din orașul nostru pregătește o serie de materiale privind metodică organizării excursiilor: „Ce înțelegem prin expediție pionierescă și care este metodică desfășurării ei”, „Expediția cu caracter istorico-literar”, „Cum organizăm serbările cîmpenestii”, „Metodică pregătirii și desfășurării unui joc de orientare turistică” etc. În același timp, ne-am propus să selecționăm cele mai reprezentative și mai indicate jocuri și cîntece de excursii. În mînușcheate într-o culegere intitulată „Prietenul pionierului”, acestea vor fi difuzate periodic la unitățile de pionieri.

Căutînd ca planul nostru să răspundă, pe cit posibil, tuturor

dorințelor manifestate de pionieri, am inclus în el acțiuni foarte variate. Se numără de exemplu, printre aceste acțiuni, și unele legate de activitatea pionierilor cîniești. În cadrul cînieșului „Pionierul”, aceștia vor realiza un film documentar care va prezenta pe ecran vestigiile Sibului medieval, ca și realizările orasului de astăzi.

Ne preocupăm mult de activitatea amatorilor de sport, căutînd în același timp să atragem în activitatea sportivă un număr cit mai mare de pionieri. Am inițiat în acest scop, în colaborare cu școala sportivă, o competiție de masă — „Cupa pionierului” — al cărei program va cuprinde cele mai îndrăgite jocuri sportive, printre care și oină, precum și probe de atletism.

Interesul și dragostea cu care lucrează comandantii, numărul mare de pionieri care participă la acțiunile inițiate, faptul că acestea li sînt interesante, le plac și au eficiență educativă, ne mobilizează mult în muncă pe care o desfășurăm, ne îndeamnă să perseverăm în căutările noastre de a asigura un continut cit mai bogat și forme cit mai plăcute activității pionieresci.

PROBLEME ALE PREDĂRII

Rezolvarea mecanică și implicațiile ei

Nu rareori învățătorii constată la unii elevi greșeli a căror explicație tind să-o pună pe seama unor factori întâmplători, deși prezența, stabilitatea și importanța lor ar trebui să-i oblige la mai multă reflecție. Iată câteva exemple.

La o oră de gramatică în clasa a III-a, învățătorul cere unui elev să arate care este subiectul în propoziția „Cintă priveghetorea”. Răspunsul vine prompt: „cintă”.
— Ce întrebare ai pus?
— Intrebarea „cine cintă”?
— Ei, cine cintă?
— Priveghetorea.
— Atunci de ce ai spus mai înainte că subiectul este „cintă”?

Constatăm în asemenea cazuri că elevul cunoaște definiția subiectului, întrebările la care răspunde, dar că, practic, el nu operează cu cunoștințele pe care le are decât dacă este obligat.

Iată o greșală de același tip, dar în alt context și la alt nivel. Cerându-i-se subiectul din propoziția „Jonel se joacă cu Vasilică”, un elev răspunde că subiectul este „Jonel și Vasilică”.

— Cum ai pus întrebarea pentru a afla subiectul?
— Cine se joacă?
— Ei, cine?
— Jonel.
— Dar de ce l-ai considerat și pe Vasilică subiect?

Și în acest caz întrebările suplimentare au dovedit că elevul avea noțiunile necesare pentru rezolvarea problemei și ar fi putut opera cu ele, dar nu a făcut-o decât tot obligat de învățător.

Exemple ca cele de mai sus nu sînt izolate și, desigur, nu se referă numai la subiect. Ele dovedesc că elevii își însușesc nu numai ce urmărește învățătorul, adică instrumente, procedee de înțelegere și rezolvare a problemelor, ci și cunoștințe și relații necesare în lucrul cu modelul pe care se operează. Atunci cînd, de exemplu, i se predă copilului pentru prima dată noțiunea de subiect, să zicem în propoziția simplă „Cocosul cintă”, el nu și însușește numai instrumentația de descoperire a subiectului, ci și modelul pe care operează, deși aceasta nu intră în atenția învățătorului. Dimpotrivă, învățătorul depune toate eforturile pentru a-l face pe

elev să înțeleagă că modelul gramatical este indiferent pentru instrumentație, și de aceea exemplele următoare vor fi: „Calul alcară”, „Pisica toarece”, „Tractorul ară”, „Tata lucrează” etc. Aceste noi exemple largesc sfera de aplicare a cunoștințelor, duc la automatizarea într-o anumită măsură a utilizării întrebărilor, dar fenomenul nedorit de învățător reapare și el sub o formă mai generalizată, fiind pasul cu procesul de însușire a instrumentației. Copilul înțelege că întrebările se pun nu numai în cazul propoziției simple „Cocosul cintă”, ci și al altora, că deci ele sînt independente de cuvintele folosite în propoziția simplă, dar separarea de cuvinte nu înseamnă și separarea de modelul gramatical: subiectul pe locul I, predicatul pe locul II. În consecință modelul personal de operare (strategia proprie de lucru) nu se va schimba, deoarece în realitate modelul gramatical a rămas același în toate cazurile analizate, schimbându-se numai cuvintele în care el a fost îmbrăcat.

Învățătorii constată repede că elevii au învățat „mecanic”, deoarece ei aplică corect instrumentația numai pe modelele gramaticale cunoscute, în cazurile în care subiectul își schimbă locul recunoscîndu-l cu mult mai greu sau deloc. Programele și manualele nu se referă la rolul modelelor cu care se operează, iar literatura de specialitate nu oferă indicații privind numărul și tipul de modele cu care trebuie să se opereze pentru însușirea completă a unei noțiuni. Lipsiți de îndrumare în această direcție, învățătorii rezolvă de regulă problema prin varierea structurală a modelelor.

Se înțelege că soluționarea problemei în ansamblu presupune o teorie a modelelor cu care se operează și a strategiilor de rezolvare pe care le determină în psihicul copilului. Este nevoie de înțelegerea faptului că psihicul nu este o ceară moale pe care se imprimă influențele instructiv-educative, ci un sistem complex, cu un grad însemnat de autonomie, capabil să reacționeze prin soluții speciale, elaborate chiar de el, pe baza solicitărilor din exterior (în cazul nostru prin anumite strategii de rezolvare). Proiectul instructiv-educativ nu poate neglija această realitate, ci trebuie să o ia în seamă, prevenind formarea unor strategii rigide, necavinate, asigurîndu-le suplete, dinamism, făcîndu-le capabile să contribuie la un nivel superior la rezolvarea sarcinilor ce stau în fața elevilor.

O problemă importantă ce se ridică în legătură cu discuția de mai sus este aceea a raporturilor dintre strategiile de rezolvare și instrumentația gramaticală. Cercetările noastre arată că aceste raporturi sînt multiple. Uneori, constatăm raporturi de concordanță: atunci cînd însușirea este cu totul elementară și se rezumă la modelul șablon, sau cînd însușirea este complexă, cînd deci instrumentația este independentă de modelul gramatical. Alături strategia se opune instrumentației, în sensul că prima este elementară și deci limitată, rigidă, legată de un șablon, sau de șabloane rudimentare și din această pricină împiedică utilizarea corectă a instrumentației sau duc la ignoranța ei completă. Contradicția se soldează cu greșeli și greutăți în însușirea gramaticii.

Situațiile înfățișate mai sus nu epuizează gama relațiilor posibile dintre strategii și instrumentație, variantele pot fi în număr mare. În fața lor învățătorul se întreabă pe seama cum trebuie puse greutățile: pe seama memorării mecanice, a lipsei de discernămint, a posibilităților limitate ale vârstei, sau pe seama unei situații de moment (neatenție, insuficiența concentrării asupra sarcinii date etc.). Desigur, în măsura în care copilul utilizează în mod necritice a anumite scheme de rezolvare este vorba de o memorare mecanică, nu însă de cunoștințe, ci, cum am mai spus, de scheme, modele, sau, în limbaj psihologic, de strategii de rezolvare. În măsura în care copilul este în stare și de a rezolvare logică a sarcinilor, dar nu o realizează în practică, nu se poate vorbi de o memorare mecanică.

Sînt mult mai greu de sesizat cazurile cînd se dau răspunsuri corecte, dar care nu au la bază un proces de elaborare mentală corectă, ci un proces de memorare mecanică, cînd nu se pare că „elevul nu a gândit” în momentul în care a dat răspunsul. După părerea noastră teoria strategiilor de rezolvare poate explica și aceste manifestări ale elevului, unde e vorba tot de aplicarea unei scheme mecanice, anterioare, de rezolvare.

Aceleași prejudecăți ne permit să tragem concluzia că strategiile personale se supun regulilor stereotipizării, ceea ce explică faptul că, cu toate eforturile învățătorului de a-i oblige pe copii să opereze cu o anumită instrumentație și pe etape, ei preferă să rezolve problemele pe o cale rigidă, „mecanică”. Cauza stă, după părerea noastră, în faptul că deși manualele prezintă corect conținutul diferitelor forme gramaticale, insistă prea mult asupra cazurilor considerate tipice creînd o întreagă sursă de erori din punct de vedere psihologic. Aceasta duce la o tendință de reducere a tuturor cazurilor la cele tipice, formîndu-se astfel veritabile stereotipuri rigide, care tind să excludă situațiile netipice.

Problema pe care ne-o punem în încheiere este următoarea: poate fi ignorat în conținutul rolul modelelor obiective și al strategiilor pe care le determină în gîndirea copilului, sau este nevoie de o preocupare atentă pentru ele, pentru o teorie a lor, care să ducă la creșterea eficienței însușirii gramaticii?

În realitate problema este mai complicată. Alina timp cit ne propunem să predăm numai subiectul, de exemplu, lucrurile sînt relativ simple: analizăm modelele obiective în care s-ar putea găsi subiectul și reproducem în manuale toate aceste modele sau un număr suficient din ele (faptul s-ar putea stabili experimental), pentru a asigura o strategie superioară, concordantă cu instrumentația. La fel s-ar putea proceda și în cadrul predicatului, substantivului etc. Dar dacă le predăm pe toate într-un singur an de învățămînt, cum se întîmplă de fapt în școală, problema organizării acestor modele devine de o deosebită complexitate. Ne propunem să arătăm, într-un articol viitor, rezultatele obținute pe baza cercetărilor consacrate de noi acestei teme.

N. RADU, I. LUPU, M. CUCUTA

Cercul de istorie „Decebal”

Numerosi pionieri de la două școli vecine din raionul Tudor Vladimirescu, școlile generale nr. 93 și nr. 90, sînt pasionați cercetători ai trecutului patriei noastre. Ei adună cu drag și entuziasm, la muzele școlilor, vestigiile ale trecutului.

Deunăzi, o bună parte dintre acești pionieri-cercetători, care alcătuiesc cercul de istorie „Decebal”, au vizitat santierul de cercetări arheologice Cernica, unde specialiștii le-au dat explicații foarte interesante. Antenații să lucreze alături de arheologii, sub conducerea lor, pionierii au descoperit un vas care datează din neolitic.

Îndrumați de arheologi, pionierii au făcut cercetări și la movilele din satele Gilina și Cătelu, unde au descoperit cuțite de silex, podobe și figurine, o halebară, o seceră, o lance și fragmente de vase.

Prof. GRIGORE GAGUI

Un cîneclub școlar

La Liceul din Oțelul Roșu — Căvansebeș a luat de curînd ființă un cîneclub școlar. Contribuind la largirea culturii generale a elevilor, cîneclubul le dă în același timp posibilitatea să deprînde ei înșiși tainele realizării unui film.

În prezent, tinerii cinefilii din Oțelul Roșu lucrează la realizarea unui documentar intitulat „Tineriștea bătrînilui fluviu”, în care este urmărită drumetia unor grupe de elevi la santierul sistemului hidroenergetic și de navigație „Porțile de Fier”, la insula Ada-Kaleh, în orașele Orșova și Turnu Severin.

Prof. MARIUS OLTEANU

Duminicile cultural-sportive

La grupul școlar „Electromotor” din Timișoara au intrat în tradiție duminicile cultural-sportive. Cu sprijinul profesorilor de educație fizică, organizația U.T.C. din școală organizează la sfîrșit de săptămînă programe mult apreciate de elevi.

După activitatea intensă din cursul săptămînii la clasă, în laboratoare și ateliere, elevii au ocazia să-și petreacă timpul liber în condițiile cele mai atractive. Dimeinea ei participă la întreceri de atletism și jocuri sportive, în cadrul unor competiții între clase. După amiaza au loc reuniuni la care se prezintă programe artistice. De cea mai mare trecere se bucură jocurile populare din regiunile de origine ale elevilor.

Prof. TIBERIU URSU
Timișoara

CONCERTELE LECTII PENTRU ELEVII

Interviu cu MIRCEA BASARAB

Maestru emerit al artei,

Directorul Filarmonicii de stat „George Enescu”

— De cîtiva ani, Filarmonica de stat „George Enescu” a luat frumoasa inițiativă de a organiza cicluri de concerte-lectii pentru elevi. În noua stagiune vor continua manifestările de acest gen?

— Intr-adevăr, concerte-lectii au avut un larg ecou în rîndurile tinerilor noștri ascultători. Străduințele noastre de a contribui la formarea culturii muzicale a elevilor i-au răspuns atît interesul și entuziasmul acestora, cît și al profesorilor lor. Am reușit astfel să organizăm cîteva cicluri de concerte-lectii care s-au bucurat de succes: ciclurile de la sala mică a Palatului Republicii Socialiste România, pentru elevii liceelor „N. Bălcescu”, „M. Sadoveanu”, „I. L. Caragiale”, „G. Coșbuc” și altele, sau pentru elevii liceului „Matei Basarab”, ca și ciclurile de concerte prezentate în sălile de festivități ale liceelor „Gh. Sîncăi” și „Mihai Viteazul”. Este firesc, deci, să continuăm această acțiune și în actuala stagiune și să-i acordăm toată atenția noastră.

— Ce noutăți va aduce stagiunea 1966/1967?

— Vom inaugura seria concertelor-lectii destinate elevilor duminică, 23 octombrie. Sala mică a Palatului va găzdui în acest an un ciclu lunar, organizat pe teme: „George Enescu, interpret și compozitor”, „Mari interpreti instrumentali”, „Mari cîntăreți de operă”, „Evoluția muzicii vocale-instrumentale din orchestra simfonică”, „Muzica simfonică” etc., precum și un alt ciclu, prezentînd momente de seamă din istoria muzicii: „Preclasicismul — J. S. Bach și Haendel”, „Clasicismul vienez — Haydn, Mozart”, „L. van Beethoven”, „Romantismul în muzică”, „Muzica contemporană” și altele, destinat elevilor liceului „Matei Basarab”. De asemenea, vor continua și alte cicluri, programate la sediul unor licee din Capitală, cum ar fi liceele „Mihai Viteazul”, „Gh. Sîncăi”. Liceul nr. 31 din cartierul Cîrpași etc. Este vorba, bineînțeles, de concerte cu un conținut accesibil tinerilor ascultători, menite să-i ajute a face primii pași în pătrunderea și înțelegerea neamșutei frumuseți a muzicii.

— Ce ne puteți spune despre interpreti?

— Pentru ridicarea nivelului artistic al concertelor vom programa pe unii dintre soliiștii noștri de frunte, interpreti ai Teatrului de operă și balet, formații de muzică de cameră care s-au remarcat în ultima vreme etc. De asemenea, vom programa și colective mai mari, cum sînt corul Filarmonicii, orchestra Conservatorului, orchestra Liceului de muzică nr. 1 și altele.

— Cum colaborați cu școlile din Capitală?

— Cei care se ocupă în cadrul Filarmonicii de educația muzicală a tineretului au găsit în profesorii de muzică înimosi colaboratori. Profesori cum ar fi Andronic Minu, Elena Tudorie, Dinu Sichișiu, M. Berenghi, Valeria Nica, Ion Lotreanu, A. Scornea și alții sînt oameni pasionați de munca lor de educatori, preocupăți continuu de îmbogățirea culturii muzicale a elevilor. De asemenea, unele conduceri de școli manifestă deosebit interes pentru aceste concerte.

Dar, pentru că tot ne-ați întrebă, am vrea să spunem că se ivesc uneori și situații nedorite. Deși programul concertelor-lectii se fixează din timp, de comun acord cu școlile, s-au ivit cîteva cazuri în care am fost nevoiți să le amînam sau să le fim în fața unui număr mic de auditori, datorită faptului că școlile sau secțiile de învățămînt au programat în timpul respectiv și alte activități extrașcolare la care erau antrenată majoritatea abonaților noștri. Cred că este necesară, deci, o mai strînsă colaborare între toți factorii interesați în buna reușită a unor asemenea acțiuni educative.

— Ce socotiți că se mai poate întreprinde pentru cultura muzicală a elevilor?

— Destul de mult. Problema comportă o dezbateră mai largă și, după cîte remarc, ea a început să se discute și în presă. Am mai vorbit și cu alt prilej gazetelor dv. despre acest lucru. Sarcina formării culturii muzicale a elevilor este în primul rînd o sarcină a școlii, iar inițiativa în această direcție trebuie să fie a organelor de învățămînt. Filarmonica este o instituție care, în configurația culturală a țării, are sarcini mult mai largi, dar ar fi înaintată să concluzioneze strîns cu organele de învățămînt pentru educarea tineretului. Ceea ce se realizează prin concerte-lectii de care am vorbit este un lucru bun, dar relativ restrîns. Secțiile de învățămînt ar putea iniția cicluri de concerte-lectii, concerte, spectacole muzicale, recitaluri, medaliaze muzicale — după un program bine gîndit, eșalonat pe vârste și cu o multă mai largă participare — la care să-și dea concursul nu numai Filarmonica, ci și celelalte orchestre simfonice, precum și Teatrul de operă și balet. În sfîrșit, contactul direct cu muzica prin intermediul concertelor trebuie completat cu audii de discuri și cu lecturi din literatura muzicală. Numai astfel pregătit și educat elevul de azi va putea deveni mai tîrziu un om cu o cultură muzicală temincică.

I. N. ALIMAN

directorul Direcției planificării și organizării muncii din Ministerul Învățămîntului

Modalități de utilizare a elementelor

de istorie locală

Folosirea la lecțiile de istorie, a urmelor materiale ale trecutului existente pe plan local are rolul să contribuie mult la adîncirea cunoașterii istorice, la educarea elevilor în spiritul dragostei de patrie, în spiritul prețuirii valorilor trecutului.

Pe aria fiecărei localități, a fiecărui raion, a fiecărei regiuni găsim multe și variate urme ale trecutului istoric. Această bogăție, această diversitate ne obligă să alegem, pentru a le utiliza în predare, elementele cele mai semnificative, care luminează stări de fapte, care marchează un progres, o etapă nouă în dezvoltarea economică, socială și culturală a societății dintr-o anumită etapă istorică. Cînd am predat de exemplu la clasa a VIII-a tema „Dezvoltarea Țărilor Române după pacea de la Kuciuk-Kainargi”, mi-am propus să ilustrez cu unele elemente concrete participarea localnicilor la etapa nouă a dezvoltării economice Țărilor Române. M-am referit, de aceea la faptul că prin localitatea noastră, Fundeni — Fundeni Gherassy, cum se numea mai înainte — trecu două drumuri importante: unul care făcea legătura între București și Oltenița, altul care lega Brașovul de Călărași și le-am vorbit elevilor despre hanurile de la Roșia și Solacu, ale căror ruine se mai văd și astăzi.

Metodica lecțiilor curente sau recapitulative impune utilizarea datelor de istorie locală într-o anumită legătură, acolo unde se integrează organic în unitatea pe care o reprezintă lecția, avînd rolul de a ilustra prin aspecte concrete, apropiate elevilor, studiul faptelor istorice petrecute pe întreg cuprinsul țării și de a consolida astfel studiul. De exemplu, pentru a ilustra mai bine condițiile de cruntă exploatare în care trăiau țărani la începutul secolului nostru, la tema „Marea război a țărănilor din 1907”, am invitat la școală pe locuitorul Dumitru V. Mitru, în vîrstă de 90 de ani, marit al războaielor, care le-a vorbit elevilor despre nenamăratele biruri și obligații la care erau supuși de boierii țărani din localitate. Datorită celor spuse de bătrînul oaspete, datorită faptelor de viață pe care le-a expus el și caracterului puternic afectiv pe care l-a îmbrăcat astfel lecția, elevii au înțeles mai bine cauzele care au dus la izbucnirea războaielor și, în același timp, rezultatele educative ale predării au fost mai ample, mai profunde.

Elementele de istorie locală ajută mult și în studiul lecțiilor referitoare la dezvoltarea culturală a patriei noastre. Bunăoară,

cînd am predat lecția „Cultura în secolele XVI-XVIII”, am înfățișat imagini ale bisericilor Stavropoleos și Văcărești din București, arătînd că sînt construite în stil bizantin și subliniind caracteristicile picturilor și ale interiorului. Într-o legătură logică și ca o completare firescă, m-am referit la bisericile din Frunzănești și Fundeni, monumente istorice din prima jumătate a secolului al XVIII-lea, ambele în stil bizantin, întregînd și consolidînd astfel cunoștințele elevilor despre pictura și arhitectura vechi românească.

Folosesc, nu o dată, și excursiile la fața locului, ca unul dintre cele mai bune procedee de aprofundare a cunoștințelor de istorie. De exemplu, am vizitat cu elevii mei, în împrejurimile localității noastre, biserica construită de biv-vel comisarul Constantin Cioreanu în anul 1735, unde se găsește un cavou cu două obeliscuri din bazalt, ca și fragmente din zidul împrejmuitor al fostului conac.

Excursiile sînt deosebit de bine venite și pentru completarea și ilustrarea datelor istorice contemporane. I-a impresionat în mod deosebit pe elevi, de exemplu, vizita la gospodăria agricolă de stat din localitate, menită a întregi cunoștințele despre transformarea socialistă a agriculturii. Ei au aflat, cu acest prilej, date despre producția mereu crescîndă a gospodării, despre aportul ei la mai buna aprovizionare a populației cu produse agroalimentare și la asigurarea industriei cu materii prime agricole.

Modalitățile folosirii elementelor de istorie locală sînt foarte variate. Pe lîngă integrarea lor în expuneri, pe lîngă cunoașterea lor prin expuneri, ci antrenează elevii să le colecționeze anumitor materiale de istorie locală — de exemplu, la colecționarea unor monede care au circulat prin localitate și care atestă aportul localnicilor la relațiile de schimb. Foarte îndrăgite de elevi este și alcătuirea albumelor cu ilustrații din comună, raion, regiune, care vorbesc despre contribuția oamenilor muncii de meșteșuguri la dezvoltarea și desăvîrșirea construcției socialiste.

Firesc că, în folosirea tuturor acestor modalități, caut să asigur integritatea lor organică în lecție și să evit supraîncălzirea elevilor. Utilizez cu precizie, prin metode și procedee eficiente, elementele de istorie locală, contribuie la pregătirea temincică a elevilor, la educarea lor în spiritul dragostei de patrie.

Prof. VASILE C. RACHIERU

Mentione

Conferința interguvernamentală specială privind situația personalului didactic

Între 21 septembrie și 5 octombrie 1966 a avut loc, la Palatul UNESCO din Paris, Conferința interguvernamentală specială cu privire la situația cadrelor didactice, inițiată de Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură, cu participarea Biroului Internațional al Muncii. La conferință au participat delegații din 75 state, membre și membre asociate ale UNESCO, reprezentanți ai Organizației Națiunilor Unite și ai Biroului Internațional al Muncii, precum și observatori din partea a cinci state și din partea a 21 de organizații internaționale. Din partea Republicii Socialiste România a participat o delegație guvernamentală compusă din prof. dr. docent Jean Livescu, adjunct al ministrului învățămîntului, conducătorul delegației, prof. univ. Valentin Lipăț, delegat permanent al Republicii Socialiste România pe lîngă UNESCO și semnatarul acestor rînduri.

Conferința a avut ca obiectiv examinarea, îmbunătățirea și adoptarea proiectului intitulat „Recomandare privind situația personalului didactic din învățămîntul primar și secundar” pregătit și redactat de un comitet de experți, reprezentanți ai unor state membre ale UNESCO, convocați la Geneva între 17—28 ianuarie 1966 de către UNESCO și Organizația Internațională a Muncii. În forma prezentată de comitetul de experți, proiectul de recomandare a fost trimis apoi, pentru observatii, tuturor țărilor membre ale Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură. O mare parte dintre aceste țări, printre care și țara noastră, au trimis în scris observațiile lor asupra proiectului de recomandare compus din reprezentanți din țările participante la conferință.

La sedința inaugurală a Conferinței interguvernamentale speciale cu privire la situația personalului didactic au luat cuvîntul René Maheu, directorul general al UNESCO și Francis Blanchard, subdirectorul general al Biroului Internațional al Muncii. În alocuțiunea sa, directorul general a reamintit că UNESCO se preocupă de mai multă vreme de condiția personalului didactic — acest deplasament foarte mare de lucrători pe tîrîmînt intelectual, care numără astăzi, în toată lumea, peste 16 milioane de învățători și profesori — și a subliniat că în acest domeniu UNESCO a colaborat în deaproape cu Organizația Internațională a Muncii, cu Biroul Internațional al Educației, precum și cu organizațiile internaționale neguvernamentale care se preocupă de situația personalului didactic. Creșterea continuă a efectivelor școlare în toate țările globului — a spus René Maheu — determină o creștere rapidă de la an la an a numărului de cadre didactice. În aceste condiții devine necesară o cartă a personalului didactic, care să stabilească rolul și importanța acestuia în viața economică și socială din toate țările și în special în țările în curs de dezvoltare.

Conferința și-a ales, în continuare, biroul — compus din președintele (prof. Jean Thomas, conducătorul delegației franceze), șapte vicepreședinți (printre care și conducătorul delegației române, prof. dr. docent Jean Livescu) și un raportor general. A fost ales de asemenea un co-

mitet de redactare, compus din reprezentanți opt state participante la conferință. Lucrările s-au desfășurat în ședințe plene, în ședințe ale comiteului principal și ședințe ale comiteului de redactare.

Examinarea și adoptarea textului Recomandării s-au efectuat în mai multe etape. După dezbaterile generale asupra importanței și conținutului său în lumina sistemelor și experiențelor în domeniul învățămîntului din diferite țări, proiectul pregătit de UNESCO și O.I.M. a fost examinat paragraf cu paragraf în cadrul comiteului principal. Paralel cu aceasta, comiteul de redactare a revizuit textul proiectului în lumina amendamentelor adoptate în ședințele comiteului principal. În ultimele două zile, plinara Conferinței a reexaminat textul prezentat de comiteul de redactare și l-a adoptat în forma sa definitivă, împreună cu raportul general despre conferință.

Proiectul de Recomandare privind situația personalului didactic prezentat Conferinței interguvernamentale speciale a fost apreciat de unanimitatea participanților ca un document foarte important, menit să stimuleze interesul autorităților guvernamentale și al organismelor naționale și internaționale pentru situația personalului didactic, atît sub aspectul pregătirii sale profesionale, cît și sub acela al ameliorării condițiilor lui morale, sociale și materiale. Textul acestui document cuprinde 145 paragrafe care se referă, în primul rînd, la aria de aplicare a prevederilor Recomandării, la principiile de aplicare a acestor prevederi și la politica școlară. Sînt tratate, de asemenea, probleme privind pre-

gătirea profesională a personalului didactic, cu referință la criteriile de selecție a membrilor corpului didactic, programele de formare a personalului didactic și unitățile de învățămînt pentru pregătirea acestuia, probleme legate de perfecționarea cadrelor didactice, de angajarea lor, de cariera didactică, de drepturile și datorile personalului didactic. În continuare sînt prezentate condițiile de asigurare a eficacității învățămîntului, condițiile materiale ale corpului didactic, măsuri pentru asigurarea securității sociale și, în sfîrșit, măsuri pentru a ameliora situația înregistrată în majoritatea țărilor globului în domeniul asigurării numărului necesar de învățători și profesori cu pregătire corespunzătoare.

Importanța acestei Recomandări, care poate fi considerată ca o deosebită cartă a cadrelor didactice, a fost subliniată și de abundența propunerilor și amendamentelor pe care le-au prezentat delegațiile prezente la conferință. La biroul conatelor au fost depuse peste 230 amendamente. Marea majoritate a acestora s-a referit la probleme de conținut, urmînd să completeze textul Recomandării și să precizeze mai bine o serie de paragrafe, astfel încît textul Recomandării să țină seama de diversitatea sistemelor în diferitele regiuni ale lumii, iar țările interesate să poată prelua din acest document părțile cele mai potrivite, care să sprijine dezvoltarea și întărirea învățămîntului pe plan național.

Delegația țării noastre, pe lîngă faptul că a propus unele amendamente la o serie de paragrafe, în

vederea îmbogățirii și precizării conținutului acestuia în concordanță cu legislația existentă în România, a contribuit la formularea, în Recomandare a unor principii generale menite să călăuzească munca de educare a tineretului în lumea contemporană, promovarea educației în spiritul păcii, al respectului reciproc și al înțelegerii între popoare. De asemenea, delegația noastră a susținut propunerile care se refereau la sprijinirea drepturilor lucrătorilor din învățămînt în țările capitaliste, precum și propunerile menite să contribuie la creșterea învățămîntului și formarea cadrelor didactice în țările în curs de dezvoltare.

Trebuie subliniat că documentul adoptat de Conferință fiind o recomandare, statele membre au libertatea de a aplica în întregime sau în parte prevederile pe care le cuprînde. În forma în care este adoptată, Recomandarea nu contravine legislației școlare existente în țara noastră, multe din prevederile cuprinse aici fiind de multă vreme realizate în învățămîntul românesc.

Textul Recomandării adoptat la Conferința interguvernamentală specială cu privire la situația personalului didactic va fi transmis statelor membre ale UNESCO, care îl vor pune în aplicare potrivit specificului învățămîntului și principiilor legislației școlare din țările proprii.